

The Effects of Using Task-based Learning with Role Playing in Order to Develop Listening and Speaking Skills in English for 2nd Year of Vocational Certificate Students in Tourism Industry, Hotel and Hospitality Program

Nattha Takoda¹, Dusit Khawloueng² and Sirawan Jaradrawiwat³

Faculty of Education, Burapha University, Thailand

¹E-mail: 63920271@go.buu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-5177-2226>

²E-mail: dusit@buu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3691-9356>

³E-mail: sirawan@buu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-5637-7994>

Received 08/07/2025

Revised 17/07/2025

Accepted 30/08/2025

Abstract

Background and Aims: English is essential today for communication at personal, corporate, organizational, and national levels, but English proficiency is still very low. Task-based learning with role playing is an instructional approach that emphasizes the learning process more than the outcomes. It allows learners to practice communication through real-life simulations, which can effectively develop English listening and speaking skills. This research aims to compare students' English listening and speaking skills after receiving instruction against the 60% criterion.

Methodology: This study was a pre-experimental research design, based on the design framework of a One-Shot Case Study. The sample consisted of 19 second-year vocational certificate students in the Tourism Industry Major, Hotel Program from a private college in Banglamung District, using the cluster random sampling method. The research instruments included: (1) six task-based learning with role-playing lesson plans, (2) an English listening skills assessment, and (3) an English speaking skills assessment. The data were analyzed using mean, standard deviation, and a one-sample t-test.

Results: The results showed that Second-year Vocational Certificate students of the Tourism Industry Program, majoring in Hotel Studies, had a post-learning average score of 21.84 ($SD = 2.14$) for English listening skills and 69.95 ($SD = 6.26$) for English speaking skills. Both scores were significantly higher than the 60% criterion at the .05 level.

Conclusion: The English listening and speaking skills of Second-year Vocational Certificate students after learning using Task-based learning with role-playing were statistically higher than the 60 percent criterion at the .05 level.

Keywords: Task-Based Learning; Role-Playing; English Listening Skills; English Speaking Skills

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

ณัฐธา ทะโคดา¹, ดุสิต ขาวเหลือง² และสิรารวรรณ จรัสศรีวัฒน์³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารทั้งในระดับบุคคล หน่วยงาน องค์กร และประเทศ แต่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับต่ำมาก การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นรูปแบบการสอนที่ให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการเรียนรู้ มากกว่าผลลัพธ์ที่ได้ และการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง สามารถพัฒนาพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ การวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้เน้นการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Design) โดยใช้รูปแบบการศึกษาแบบกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง (One-shot case study) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอบางละมุง จำนวน 19 คน โดยวิธีจับฉลากเลือกห้องเรียนการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดทักษะการฟัง 3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้เฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คะแนน ($SD = 2.14$) และทักษะการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 69.95 คะแนน ($SD = 6.26$) ซึ่งทั้งสองด้านสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน; วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ; ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

บทนำ

ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วและไร้พรมแดน การสื่อสารได้กลายเป็นสิ่งสำคัญในทุกๆระดับ ซึ่งภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากล ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ทั้งในด้าน การศึกษา การทำงาน และความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงในภูมิภาคอาเซียนที่ไทยเป็นสมาชิก โดยตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 ได้ระบุให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการ (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

แม้ประเทศไทยจะจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน แต่ผลการประเมินความสามารถด้านภาษาอังกฤษจากดัชนี EF English Proficiency Index (2021) พบว่า ประเทศไทยยังอยู่ใน

ระดับต่ำมาก และจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ด้านทักษะภาษาและการสื่อสาร ในหัวข้อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพมีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสมรรถนะด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับปวช.2 ที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังมีจุดอ่อนด้านการฟังและพูดมากกว่าทักษะอื่น ๆ ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังเน้นเนื้อหาทางไวยากรณ์ การท่องจำ และการสอบ มากกว่าการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) (Harmer, 2015, p 60-62) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นไปที่การสร้างภาระงานให้เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะได้รับมอบภาระงานให้ใช้ทักษะทางด้านภาษาในปฏิบัติการภาระงานให้สำเร็จ และภาระงานที่ปฏิบัติสำเร็จแล้วจะถูกนำมาอภิปรายในประเด็นของรูปแบบภาษาที่ถูกใช้ ตลอดจนการดำเนินการแก้ไข หรือปรับให้เหมาะสมในระดับที่น่าพึงพอใจ โดยภาระงานที่กำหนดขึ้นจะมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติการภาระงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ได้กำหนดขั้นตอนกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของผู้เรียน (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับหริศศักดิ์ พลตรี (2559) ที่ระบุว่าความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role playing) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลองใกล้เคียงความเป็นจริง เพื่อให้ผู้เรียนสวมบทบาทตามบริบทที่กำหนด ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย การเตรียมบทบาท แสดงบทบาท อภิปราย และสรุปผล โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง สามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงลึกด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม (ทิศนา แคมมณี, 2562) ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา และการตัดสินใจผ่านสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสนธิรักษ์ ธ., พรหมสิทธิ์ ส., วิโรจระ ก., เชื้อขวด ว., และเชื้อขวด ณ. (2565) ที่กล่าวว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติจึงถือได้ว่าเป็นการผสมผสานวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามภาระงานที่กำหนด และสวมบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง จึงเป็นรูปแบบจะทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนเพราะได้มีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์ผลงาน ส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าหรือปัญหาของตนเองได้ ถือเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนอาชีวศึกษา เพราะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะด้านได้ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ถือว่าเป็นระดับต้นของการเรียนสายอาชีพที่ต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการทำงานตามสาขาของตนเอง ดังนั้นหากผู้เรียนกลุ่มนี้มีการฝึกฝนทักษะในการฟังและการพูดสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆที่จำเป็นในสาขาของตนเอง ย่อมจะมีความมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนในชั้นเรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาของตนเองอื่น ๆ ได้ดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงานเป็นหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ โดยมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จของงาน (Harmer, 2015, p 60-62) ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-Task Stage คือ ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงานซึ่งจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนรู้โดยมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน

ขั้นที่ 2 Task Cycle Stage คือ ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงานโดยจะปฏิบัติภาระงานเป็นคู่ หรือกลุ่มเล็กๆ โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบในระยะไกล ผู้เรียนต้องวางแผนถึงกระบวนการและนำเสนอภาระงานต่อผู้เรียนในรูปแบบของการพูด

ขั้นที่ 3 Language Focus Stage คือ ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา ซึ่งจะมีอภิปรายถึงประเด็นต่างๆจากข้อมูลที่ฟังมาจากภาระงาน และอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบภาษาจากภาระงาน พร้อมมีการแก้ไขออฟไลน์ (Offline Correction) และให้ผลสะท้อนกลับ (feedback) ภายหลังจากจบกิจกรรม

วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ได้รับตามสถานการณ์จำลองใกล้เคียงความจริงกับบริบทและบทบาททางสังคมที่หลากหลาย โดยมีเป้าหมายเพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เสริมสร้างความเข้าใจเชิงลึกทั้งด้านเนื้อหา อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรม ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีองค์ประกอบครอบคลุมทั้งผู้เรียน ผู้สอน สถานการณ์สมมติ บทบาทที่ชัดเจน การแสดง การอภิปราย และการสรุปผลการเรียนรู้ (ทิตานา แวมมณี, 2562) โดยขั้นตอนดำเนินกิจกรรมประกอบด้วย (1) การเตรียมการ และกำหนดผู้แสดง (2) กำหนดสถานการณ์ (3) การฝึกซ้อม และการสังเกต (4) การแสดงจริง (5) การสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะเชิงสังคมและภาษาของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมติเป็นภาระงานหลักในการวางแผนและกำหนดขั้นตอนในการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ๆ โดยมุ่งเน้นไปยังความสำเร็จของงาน จากการศึกษาและการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-Task Stage คือ ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงานซึ่งจะกล่าวถึงหัวข้อการเรียนรู้โดยมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน

ขั้นที่ 2 Task Cycle Stage คือ ขั้นตอนดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงานโดยกำหนดให้ใช้บทบาทสมมติเป็นภาระงานหลัก และกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรม ดังนี้

2.1 Task เป็นการทบทวนข้อมูลตามหัวข้อการเรียนรู้เพื่อฝึกความคล่องคล่วในการใช้ภาษาการทำภาระงาน

2.2 Planning เป็นการพัฒนาภาษาโดยให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน โดยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้ (1) ผู้เรียนจับคู่และรับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน (2) สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์โดยผู้สอนคอยช่วยเหลือด้านความถูกต้องของศัพท์สำนวนและการออกเสียง (3) การฝึกซ้อมบทบาทสมมติ

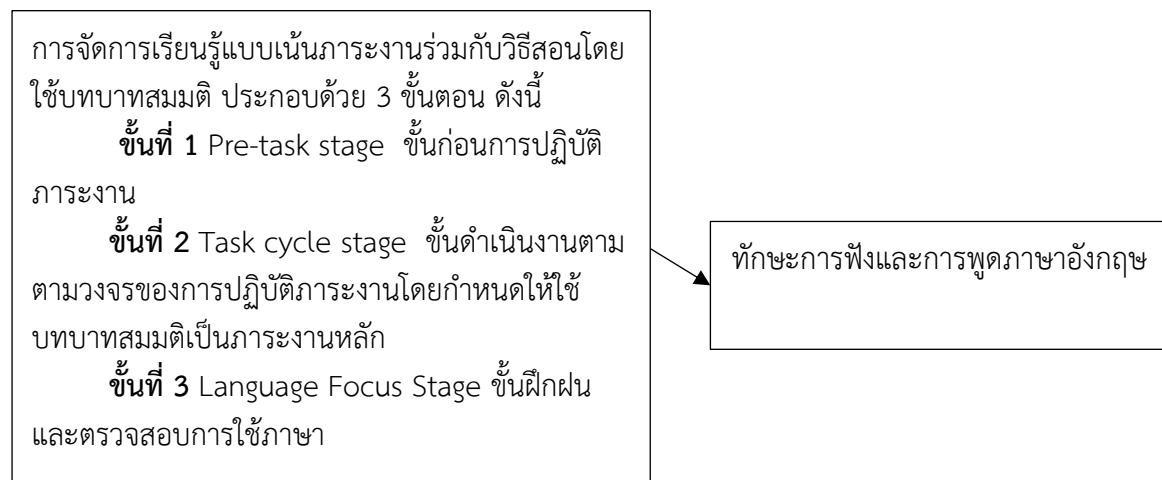
2.3 Report - ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 Language Focus Stage คือ ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา โดยผู้สอน และผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการทำกิจกรรม Role Play และสรุปเนื้อหาร่วมกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Design) โดยใช้รูปแบบการศึกษาแบบกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง (One-shot case study) ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอบางละมุง จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอบางละมุง จำนวน 19 คน โดยวิธีจับฉลากเลือกห้องเรียนการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน ได้แก่ 1) การจองห้องพักทางโทรศัพท์ (Room Reservation) 2) การเข้าพักในโรงแรม (Checking in) 3) การแนะนำสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรม (Hotel Facilities) 4) การแนะนำสถานที่โดยรอบโรงแรม (Direction to Local Places) 5) การแก้ปัญหาให้ลูกค้า (Dealing with Complaints) 6) การแจ้งออกจากโรงแรม (Check-out)

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.34-4.84 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติมีความเหมาะสมในระดับ มากถึงมากที่สุด ($\bar{X}=4.34-4.84$)

2) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า มีค่า IOC อยู่ที่ระหว่าง 0.60 -1.00 และเมื่อนำไป try out กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.40-0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.37-0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .93

3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการสัมภาษณ์รายบุคคลโดยใช้รูปแบบสถานการณ์จำลอง และเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Rubric)

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่า IOC อยู่ที่ระหว่าง 0.60 – 1.00 สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ตารางที่ 1 ผลคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	19	8	20	14	21
2	21	9	23	15	24
3	20	10	22	16	20
4	20	11	28	17	20
5	22	12	24	18	22
6	24	13	21	19	23
7	21				

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
		รวม			415
		ค่าเฉลี่ย (\bar{x})			21.84
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)			2.14

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 72.81 ของคะแนนเต็ม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.14

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	SD	$\mu_0 \geq 60\%$	t	p
หลังเรียน	19	30	21.84	2.14	18	7.82 *	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า ทักษะการฟังของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ตารางที่ 3 ผลคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

คนที่	การออกเสียง (Pronunciation)	คะแนนทักษะการพูด			รวม
		คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)	
1	17	17	18	13	65
2	18	20	18	14	70
3	18	17	20	16	71
4	18	20	18	15	71
5	18	20	18	18	74

คะแนนทักษะการพูด

คนที่	การออกเสียง (Pronunciation)	คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ความคล่องแคล่ว (Fluency)	รวม
6	18	20	20	17	75
7	16	18	19	16	69
8	13	14	15	14	56
9	20	20	18	19	77
10	18	20	19	17	74
11	20	20	20	18	78
12	19	20	19	21	79
13	16	17	17	14	64
14	18	17	16	15	66
15	20	20	19	17	76
16	17	18	20	16	71
17	14	14	17	14	59
18	17	16	20	13	66
19	18	17	18	15	68
รวม					1329
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})					69.95
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)					6.26

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.95 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 87.43 ของคะแนนเต็ม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.26

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	$\mu_0 \geq 60\%$	t	p
หลังเรียน	19	80	69.95	6.26	48	15.29 *	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า ทักษะการพูดของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 19 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ

69.95 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ออกมาเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 Task cycle stage ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน โดยการแสดงบทบาทสมมติ และขั้นที่ 3 Language Focus Stage ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา โดยที่การสร้างภาระงานถือเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ซึ่งรูปแบบการเรียนนี้จะให้ความสำคัญต่อความสำเร็จของภาระงานมากพอๆกับการเรียนรู้รูปแบบของภาษา ผู้เรียนจะได้รับมอบภาระงานให้ใช้ทักษะทางด้านภาษาในปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และภาระงานที่ปฏิบัติสำเร็จแล้วจะถูกนำมาอภิปรายในประเด็นของรูปแบบภาษาที่ถูกใช้ ตลอดจนการดำเนินการแก้ไข หรือปรับให้เหมาะสมในระดับที่น่าพึงพอใจในขั้นที่ 3 โดยภาระงานที่กำหนดขึ้นจะมีความสอดคล้องกับบทเรียนเรื่องบทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ โดยเฉพาะการนำบทบาทสมมติที่เป็นภาระงานที่ผู้เรียนอาจพบเจอในชีวิตประจำวันเข้ามาเป็นภาระงานหลักในขั้นที่ 2 Task cycle stage ยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ โดยมีการฝึกฝนทักษะการฟังผ่านภาระงานที่แบ่งออกเป็น 3 กิจกรรมดังนี้ กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ที่จะใช้กิจกรรมต่างๆเพื่อนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ และกิจกรรมที่ 3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงต่อไป ทั้งนี้ภาระงานหลักคือบทบาทสมมตินั้นจะทำให้นักเรียนได้ทราบระดับความสามารถทางการฟังของตนเอง และเป็นการกระตุ้นให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสให้ได้คิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อัตโนมัติถ้ามีการฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหริศศักดิ์ พลตรี (2559) ที่ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่าความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดี

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง บทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมหลังการ

จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ออกมาเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 Pre-task stage ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน โดยอาจจะมีการเน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจกระบวนการของภาระงาน ขั้นที่ 2 Task cycle stage ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงานซึ่งมีบทบาทสมมติเป็นภาระงานหลักในการฝึกทักษะการพูด โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้น Task ผู้เรียนจะฝึกความคล่องคล่องในการใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน ขั้น Planning เป็นขั้นที่ให้เวลาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน เป็นการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้สอน และขั้น Report เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องคิดถึงทั้งรูปแบบของภาษาและความหมาย ทั้งความแม่นยำของภาษาและความคล่องของการใช้ภาษา และขั้นที่ 3 Language Focus Stage ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา ซึ่งจะมี 2 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้น Analysis คือ ขั้นที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ทำไป และขั้น Practice คือ ขั้นการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบของภาษาในชิ้นงาน โดยภาระงานถือเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ดังนั้นจึงถูกกำหนดขึ้นให้มีความสอดคล้องกับบทเรียนเรื่องบทสนทนาในงานโรงแรม (Conversation in Hotel) ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ และวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่เป็นภาระงานหลักยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสูง ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนทักษะการพูด เพื่อให้สอดคล้องกับตัวนักเรียน และจุดมุ่งหมายของการพูด ได้แก่ กิจกรรมการพูดทวนซ้ำ กิจกรรมแสดงบทบาทจากสคริปต์ กิจกรรมเกมสื่อสาร การพูดนำเสนอ บทบาทสมมติ และสถานการณ์จำลอง โดยในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ต้องประเมินทั้งด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) และด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่เป็นภาระงานที่ให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าผลลัพธ์ที่ได้ (Outcome) เพราะภาระงาน (Task) นั้นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริง การฝึกพูดผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนได้ทราบระดับความสามารถทางการพูดของตนเอง และเปิดโอกาสให้ได้ฝึกใช้ทักษะที่เรียนมาทั้งหมด เป็นการกระตุ้นให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสให้ได้คิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อัตโนมัติถ้ามีการฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพันธ์ เอื้อนโธสงค์ (2560) ที่พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน และ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับธนรัตน์ แยมฉาย (2559) ที่กล่าวว่าความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น จากผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ได้เป็นอย่างดี มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์จริง เชื่อมโยงความรู้กับชีวิตจริง ตลอดจนฝึกคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจได้

แนวคิดหลักของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ คือ การใช้บทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นภาระงานหลัก (Task) โดยมุ่งเน้นไปที่การได้ปฏิบัติสื่อสารจริงในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และผลความสำเร็จของงาน โดยกำหนดโครงสร้างการจัดกิจกรรม ออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-Task Stage ในขั้นตอนนี้กำหนดเป้าหมายไว้ คือ การเตรียมความพร้อมก่อนทำภาระงานโดยการแนะนำหัวข้อ เน้นคำศัพท์หรือวลีสำคัญ และอธิบายขั้นตอนของภาระงาน

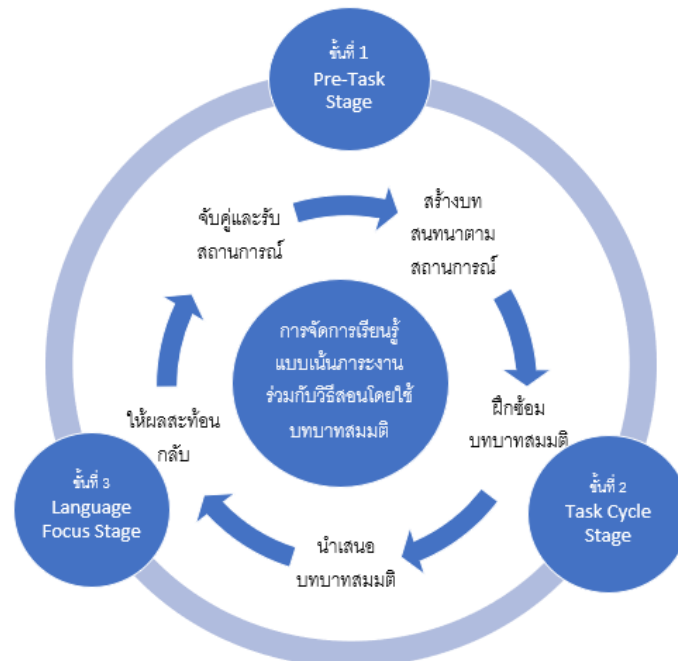
ขั้นที่ 2 Task Cycle Stage ในขั้นตอนนี้ได้กำหนดภาระงานหลักไว้เป็นบทบาทสมมติ (Role Playing) โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 Task เป็นขั้นของการทบทวนข้อมูลตามหัวข้อ และฝึกความคล่องในการใช้ภาษาทั้งการฟังและการพูด

2.2 Planning เป็นขั้นในการวางแผนและพัฒนาภาษา โดยกำหนดการทำภาระงานหลัก คือ บทบาทสมมติ ตามขั้นตอนดังนี้ (1) ผู้เรียนจับคู่และรับสถานการณ์ (2) สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด (3) ฝึกซ้อมบทบาทสมมติ โดยในระหว่างการปฏิบัติภาระงานในขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะช่วยเหลือด้านคำศัพท์และการออกเสียง

2.3 Report เป็นขั้นของการนำเสนอบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 Language Focus Stage ในขั้นตอนนี้กำหนดเป้าหมายไว้ คือ ฝึกฝนและตรวจสอบภาษา โดยผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันสรุปการทำภาระงานบทบาทสมมติ โดยวิเคราะห์รูปแบบภาษา แก้ไขคำผิด และให้ผลสะท้อนกลับการทำภาระงาน (feedback) เกี่ยวกับระดับความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง สรุปได้ดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ซึ่งสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนโดยใช้บทบาทสามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรสนับสนุนส่งเสริมการนำแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับบทบาทสมมติ ไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดการกิจกรรมในรูปแบบดังกล่าวสามารถส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้กิจกรรมดังกล่าวในหลากหลายระดับชั้นจะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

1.2 ผู้สอนควรออกแบบภาระงานที่เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและสอดคล้องกับแนวคิด Task based learning อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเลือกหัวข้อของภาระงานที่มีความเหมาะสม ทันสถานการณ์ในปัจจุบัน และเชื่อมโยงกับเนื้อหาในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะด้านของผู้เรียน

1.3 ควรส่งเสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เน้นการฝึกฝนทักษะในการพูดสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นในสาขาของตนเอง เพื่อสร้างความมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนในชั้นเรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาของตนเองอื่น ๆ ได้ดีต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. จากผลการวิจัยทักษะในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากได้รับการเรียนรู้ ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2. ควรศึกษาเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อให้เห็นความแตกต่างของประสิทธิภาพของกิจกรรมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มความน่าเชื่อถือและความเป็นไปได้ของการสรุปผลในวงกว้าง

2.3. ควรประเมินความคงทนของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถประเมินได้ว่ากิจกรรมดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระยะยาวอย่างไร รวมถึงเจตคติของผู้เรียนด้วย

2.4. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ เช่น การใช้เกม ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

เอกสารอ้างอิง

ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แคมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 23). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิรินันท์ เอื้อนโธสงค์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, การสอน ภาษาอังกฤษ). คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนธิรักษ์ ธนวัฒน์, พรหมสิทธิ์ สมจิตต์, วิโรจระ กาญจนนา, เชื้อขวด วิชัย, & เชื้อขวด ญัฐภูมิ. (2565). ผลของการ ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). กฎบัตรอาเซียน. *Academic Focus*, 10.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา (วิทยานิพนธ์ศึกษ ศาสตรมหาบัณฑิต, หลักสูตรและวิธีการสอน). คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรุณี วิริยะจิตรา, และคณะ. (2555). *เหลี่ยมหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง จำกัด.
- Harmer, J. (2015). *The practice of English language teaching* (5th ed.). Pearson Education Limited.